

Sygn. akt D 14/2017

POSTANOWIENIE

**Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku
z dnia 21 kwietnia 2017 roku**

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku w składzie:

Przewodniczący: radca prawny Marcin Łopaciński
Członkowie: radca prawny Joanna Andryskowska
radca prawny Anna Żółtańska-Figiel

Protokolant: Dominika Wesołowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 21 kwietnia 2017r. zażalenia na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] z dnia 31.05.2013r. o odmowie wszczęcia dochodzenia sygn. akt [REDACTED], w sprawie ze skargi [REDACTED] [REDACTED] na działanie radcy prawnego [REDACTED] [REDACTED] na podstawie art. 437 par. 1 kodeksu postępowania karnego, w zw. z art. 74 (1) ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2016r., poz.233)

postanawia:

1. Utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] z dnia 31.05.2013. o odmowie wszczęcia dochodzenia sygn. akt [REDACTED].
2. Kosztami postępowania dyscyplinarnego obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu:

[REDACTED]

Członkowie:

[REDACTED]
[REDACTED]

Sygn. akt: D 14/2017

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy.

Pismem z dnia 25.04.2013r. Pan [redacted] zawiadomił Dziekana OIRP w [redacted] o naruszeniu przez radcę prawnego [redacted] zasad naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Apelacyjnym w [redacted], sygn. [redacted] celem poinformowania klienta o braku podstaw do złożenia skargi na przewlekłość postępowania w przedmiotowym postępowaniu.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego po przeanalizowaniu całości materiału, w tym opinii prawnej w przedmiocie skargi na przewlekłość postępowania w przedmiotowym postępowaniu stwierdza, że brak jest podstaw do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Z uwagi na fakt, iż Sąd nie stwierdził podstaw do uznania w/w opinii za sporządzoną niezgodnie z zasadami należytej staranności, brak jest podstaw do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. W świetle powyższych ustaleń, także pozostałe zarzuty zgłoszone w piśmie Zawiadamiającego z dnia 25.04.2013r. nie znajdują uzasadnienia i nie mogą stanowić podstawy do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w sprawie.

Tym samym w oparciu o powyższe ustalenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [redacted] – radca prawny [redacted] na skutek pisma z dnia 25.04.2013r. złożonego w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [redacted] przez Pana [redacted] na działania radcy prawnego [redacted] na podstawie art.305 par. 1 kpk i art. 17 par. 1 pkt 1 kpk w związku ar. 74 (1) ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz U. z 2010 r. NR 10, poz.65 ze zm.) postanowieniem z dnia 31 maja 2013r. odmówił wszczęcia dochodzenia.

Od powyższego postanowienia odwołał się [redacted]. W piśmie z dnia 12 czerwca 2013 r. zatytułowanym „zazalenia” zaskarżył postanowienie w całości i wniósł o jego uchylenie oraz nakazanie Rzecznikowi Dyscyplinarnemu OIRP w [redacted] kontynuowanie dochodzenia w sprawie. Skarżący podniósł, iż Rzecznik Dyscyplinarny błędnie uznał, iż brak jest podstaw do wszczęcia dochodzenia i tym samym naruszył obowiązujące przepisy. Skarżący wskazał, iż w przedmiotowej sprawie Rzecznik nie zwrócił się do Sądu o nadesłanie kserokopii akt, ustanowiony w sprawie pełnomocnik nie spotkał się ze skarżącym, jak również Rzecznik przyjął wyjaśnienia radcy prawnego [redacted] bez odniesienia się do zgromadzonego materiału dowodowego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w [redacted] zważył co następuje

Ustalony powyżej sposób postępowania radcy prawnego [redacted] jako pełnomocnika procesowego z urzędu wyznaczonego dla skarżącego [redacted] odpowiadał dyspozycjom art.118 § 5 Kodeksu postępowania cywilnego, zgodnie z którym:

„art.118 § 5. Jeżeli adwokat lub radca prawny ustanowiony w związku z postępowaniem kasacyjnym lub postępowaniem ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, nie stwierdza podstaw do wniesienia skargi, jest zobowiązany niezwłocznie zawiadomić na piśmie o tym stronę oraz sąd, nie później niż w terminie dwóch tygodni od zawiadomienia o wyznaczeniu. Do zawiadomienia adwokat lub radca prawny dołącza sporządzoną przez siebie opinię o braku podstaw do wniesienia skargi. Opinia nie jest załączana do akt sprawy i nie jest doręczana stronie przeciwnej.”

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, radca prawny [redacted] po otrzymaniu zawiadomienia o wyznaczeniu go pełnomocnikiem z urzędu, wykonał niezwłocznie ciążące na nim obowiązki, wynikające z cytowanego przepisu art.118 § 5 Kpc. Zapoznał się z aktami sprawy a następnie sporządził opinię o braku podstaw do wniesienia skargi na przewlekłość

postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [REDAKTOWANO] sygn. akt [REDAKTOWANO] wobec jego prawomocnego zakończenia. Opinię prawną oraz pismo procesowe radca prawny przesłał do Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANO] oraz do wiadomości [REDAKTOWANO]

Zdaniem Sądu, radca prawny należycie wypełnił ciążące na nim obowiązki. Sąd Apelacyjny w [REDAKTOWANO] nie miał zastrzeżeń co do jego stanowiska, zawartego w wydanej opinii prawnej, o czym świadczy brak zawiadomienia organów samorządu zawodowego radców prawych ze strony Sądu. Gdyby opinia ta nie została sporządzona z zachowaniem należytej staranności, Sąd skorzystałby z dyspozycji art.118 § 6 Kodeksu postępowania cywilnego, która brzmi następująco:

„art.118§6. Jeżeli opinia, o której mowa w § 5, nie została sporządzona z zachowaniem zasad należytej staranności, sąd zawiadamia o tym właściwy organ samorządu zawodowego, do którego należy adwokat lub radca prawny. W takim przypadku właściwa okręgowa rada adwokacka lub rada okręgowej izby radców prawnych wyznaczy innego adwokata lub radcę prawnego. Przepis art. 117(3) § 2 stosuje się odpowiednio.”

Zgodnie z treścią przywołanych i cytowanych przepisów, powinnością radcy prawnego ustawionego z urzędu w związku z postępowaniem ze skargi na przewlekłość postępowania, jest przede wszystkim zapoznanie się z aktami sprawy oraz dokonanie oceny czy istnieją podstawy prawne do wniesienia skargi. Jeżeli radca prawny nie znajduje podstaw do wniesienia skargi, jego obowiązkiem jest poinformowanie o swoim negatywnym stanowisku Sądu i strony dla której działa. W takim przypadku radca prawny nie ma prawnego obowiązku sporządzenia skargi dla której nie znajduje uzasadnienia.

Wykonując powyższe ustawowe obowiązki, radca prawny nie ma bezwzględnego obowiązku kontaktowania się osobiście z reprezentowaną z urzędu osobą. Radca prawny może na podstawie akt sprawy i w oparciu o posiadaną wiedzę prawniczą, doświadczenie zawodowe wyrobić sobie pogląd prawny w danej sprawie. Tym samym nie ma też obowiązku konsultowania sporządzanej w sprawie opinii prawnej o braku przesłanek prawnych do wniesienia rzeczony skargi. W takiej sytuacji brak bezpośredniego kontaktu z klientem, nie narusza norm regulujących stosunki między pełnomocnikiem wyznaczonym z urzędu a mocodawcą, ani też norm prawnych oraz etycznych.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze ustalone fakty i przywołane przepisy stwierdzić należy, że radca prawny [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] wydając opinię prawną o braku podstaw do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania w sprawie o sygn. akt: [REDAKTOWANO], toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [REDAKTOWANO] na podstawie przeprowadzonej analizy akt sprawy, obowiązujących przepisów, orzecznictwa i piśmiennictwa, oraz posiadanej wiedzy prawniczej i doświadczenia zawodowego, a następnie przesyłając opinię do Sądu, bez konsultacji czy uzgodnienia treści opinii, jak i jej notyfikacji Sądowi, z reprezentowanym [REDAKTOWANO] a informując [REDAKTOWANO] o swoim stanowisku - w pełni wykonał ciążące na nim, z mocy przepisu art. 118 § 5 Kodeksu postępowania cywilnego, ustawowe obowiązki pełnomocnik z urzędu. Tym samym nie naruszył żadnych powinności zawodowych o charakterze etycznym.

Mając powyższe na uwadze Rzecznik Dyscyplinarny prawidłowo uznał, że radca prawny [REDAKTOWANO] nie dopuściła się czynu zawierającego znamiona któregośkolwiek z przewinień dyscyplinarnych, określonych przepisem art.64 ust.1 pkt 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych.

Wskazując więc na powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

Przewodniczący

[REDAKTOWANO]

Członkowie

[REDAKTOWANO]